

53 ปี กรมวิชาการเกษตร

จดหมายข่าว

พลับใบ

ก้าวใหม่การวิจัยและพัฒนาการเกษตร

2

ฉีกซอง

- สองด้านตรวจพืชแห่งบางนา

9

รายงาน

- การผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง พันธุ์ กวก. เชียงใหม่ 60

14

ขอคุยด้วยคน

- เกษตรไทยก้าวสู่นาคต ด้วยศาสตร์พระราชา

16

จากโต๊ะบวงก

- กรมวิชาการเกษตร จัด 3 แคมเปญใหญ่
มอบสุขส่งท้ายปีเก่า ต้อนรับปีใหม่

DOA
TOGETHER
Hearing for Changing, Acting for Moving forward

สแกนเพื่ออ่านออนไลน์

“...ในการรวมตัวกันเพื่อทำงานต่าง ๆ นั้น ย่อมจะมีปัญหาเกิดขึ้นบ้าง แต่ปัญหาใด ๆ ก็ย่อมขจัดเสียได้โดยอาศัยความสามัคคีเป็นคุณธรรม ที่จะร้อยรัดให้ทุกคนเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ขอเพียงแต่ละคนไม่ยึดถือ อัตตา คือตัวตนของผู้หนึ่งผู้ใดเป็นส่วนใหญ่เท่านั้น...”

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง
พระราชดำรัสในพิธีเปิดการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ของสภาสตรีแห่งชาติฯ
ณ หอประชุมมนังคศิลา ให้ไว้เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2530

ฉีกซอง

อังคณา สุวรรณกุล

สองด้านตรวจพืชแห่ง บางนรา

“ฉีกซอง” ฉบับเดือนธันวาคม 2568 ขอน้อมนำพระราชดำรัสของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ที่ทรงพระราชทานไว้เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2530 มาเผยแพร่ต่อท่านผู้อ่านทุกท่าน พระราชดำรัสดังกล่าวยังคงสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ ในสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งเพิ่งจะพ้นผ่านมหาอุทกภัยในพื้นที่ภาคใต้ได้ไม่นาน **๘ สถิตในดวงใจไทยนิรันดร์**

พื้นที่ภาคใต้เป็นอีกหนึ่งพื้นที่ที่มีด่านตรวจพืชอยู่เป็นจำนวนมาก เนื่องจากมีช่องทางขนส่งสินค้าทั้งทางบกและทางเรือเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน คือ เมียนมา และมาเลเซีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาเลเซียที่ทำการค้ากันอย่างต่อเนื่องและยาวนาน โดยนอกจากจะเป็นการค้าสินค้าระหว่างกันแล้ว ยังมีการเดินทางเข้า-ออก ระหว่างประชาชนของทั้งสองประเทศอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้น ด้านตรวจพืชในพื้นที่ภาคใต้ จึงเป็นส่วนงานที่มีความสำคัญต่อการควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร ไม่ให้ศัตรูพืชติดไปกับการเคลื่อนย้ายสินค้าและผู้คนระหว่างกัน ในช่วงกลางเดือนตุลาคมที่ผ่านมา มีโอกาสเดินทางไปในพื้นที่ของด่านตรวจพืชในจังหวัดนราธิวาส รวม 2 ด้านด้วยกัน ประกอบด้วย ด้านตรวจพืชสุไหงโกลก และด่านตรวจพืชท่าเรือตากใบ ทั้งสองด้านมีบริบทของการทำงานที่แตกต่างกันอย่างไร ขอนำท่านผู้อ่านไปทำความรู้จักกับด่านตรวจพืชทั้งสองแห่งบางนราในโอกาสนี้ โปรดติดตาม

◀▶ ขางนรา-นราธิวาส

ด้านตรวจพืชทำเรือตากใบ และด้านตรวจพืชสุโขงโกลก ตั้งอยู่ในพื้นที่ของจังหวัดนราธิวาส ซึ่งจากข้อมูลของสำนักงานจังหวัดนราธิวาส พบว่า จังหวัด “นราธิวาส” เดิมชื่อ “มะนารอ” มีฐานะเป็นเพียงอำเภอหนึ่ง เรียกว่า อำเภอขางนรา ขึ้นกับเมืองสายบุรี หนึ่งในเจ็ดหัวเมืองภาคใต้ ต่อมาได้โอนไปขึ้นกับเมืองระแงะ ซึ่งเป็นหนึ่งในเจ็ดหัวเมืองเช่นกัน โดยประวัติความเป็นมาของนราธิวาส มีความเชื่อมโยงกับเรื่องราวของเมืองปัตตานี เมืองสายบุรี และเมืองระแงะ ใน พ.ศ. 2458 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จประพาสมณฑลปักษ์ใต้ ทรงพระราชทานพระแสง-ราชศาสตราประจำเมือง และทรงดำริเห็นว่า ขางนรานั้นเป็นแต่ชื่อตำบลบ้าน สมควรจะมีชื่อเมืองไว้ให้เป็นหลักฐานต่อไป จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนชื่อเมือง “ขางนรา” เป็น “เมืองนราธิวาส” หมายถึง “ที่อยู่อันยิ่งใหญ่ของประชาชน” เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2458 ต่อมาใน พ.ศ. 2476 ได้มีการปรับปรุงระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาคครั้งใหญ่ และให้เปลี่ยนชื่อเมืองเป็นจังหวัด เมืองนราธิวาสจึงเปลี่ยนเป็น “จังหวัดนราธิวาส” จากนั้นเป็นต้นมา

จังหวัดนราธิวาสเป็นจังหวัดชายทะเลภาคใต้ฝั่งตะวันออก ตั้งอยู่ใต้สุดของประเทศไทย มีเนื้อที่ประมาณ 4,475 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่บนฝั่งทะเลด้านตะวันออกของแหลมมลายูห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถยนต์ประมาณ 1,149 กิโลเมตร และทางรถไฟประมาณ 1,116 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน และจังหวัดใกล้เคียง โดยทิศเหนือจรดจังหวัดปัตตานีและอำเภอไทย ทิศใต้จรดอำเภอไทยและประเทศมาเลเซีย ทิศตะวันออก จรดประเทศมาเลเซีย และทิศตะวันตกจรดจังหวัดยะลา สภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นป่าและภูเขาประมาณ 2 ใน 3 ส่วนของพื้นที่ทั้งหมด มีภูเขาหนาแน่นแถบทิศตะวันตกเฉียงใต้จรดเทือกเขาสันกาลาคีรี ซึ่งเป็นแนวกันพรมแดนไทยมาเลเซีย ลักษณะของพื้นที่ลาดเอียงจากทิศตะวันตกไปสู่ทิศตะวันออก พื้นที่ราบส่วนใหญ่อยู่ติดกับอ่าวไทย โดยมีชายทะเลยาวประมาณ 59 กิโลเมตร ภูเขาที่สำคัญ ได้แก่ เทือกเขาตะนาวศรีอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัด ภูเขาอลินยอยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัด และเทือกเขาบูโดอยู่ทางตอนเหนือและตอนกลางของจังหวัด จังหวัดนราธิวาส มีพื้นที่ประมาณ 2,797,143.75 ไร่ มีแม่น้ำสำคัญ 4 สาย คือ แม่น้ำสายบุรี แม่น้ำขางนรา แม่น้ำตากใบ และแม่น้ำโกลก มีพื้นที่ป่าพรุประมาณ 361,860 ไร่

จังหวัดนราธิวาสมีจำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎร ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2566 รวม 819,162 คน เป็นเพศชาย 405,107 คน คิดเป็นร้อยละ 49.46 เป็นเพศหญิง 413,992 คน คิดเป็นร้อยละ 50.54 โดยนับถือศาสนาอิสลามร้อยละ 85.91 ศาสนาพุทธร้อยละ 11.02 ศาสนาคริสต์และอื่น ๆ ร้อยละ 3.07 สำหรับภาษาที่ใช้สื่อสารค่อนข้างหลากหลายเพราะมีหลายกลุ่มมาตั้งถิ่นฐานในพื้นที่โดยมีภาษาถิ่นสำเนียงเงาะเป็นภาษาอัตลักษณ์ประจำถิ่นของอำเภอตากใบ สำหรับประชาชนที่นับถือศาสนาอิสลามนิยมใช้ภาษาพื้นเมืองหรือภาษาวีในชีวิตประจำวันมากกว่าภาษาไทย

◆◆ สู่ไฮงโก-ลก เส้นทางหลัก

จังหวัดนราธิวาสมีชายแดนติดกับมาเลเซียบริเวณรัฐกลันตัน โดยมีด่านการค้าชายแดนที่สำคัญ 3 แห่ง ได้แก่ **1. ชายแดนสู่ไฮงโก-ลก** อำเภอสุไหงโก-ลก - ด่านรันเตาปันยัง รัฐกลันตัน **2. ด่านชายแดนบูเก๊ะตา** อำเภอแว้ง - ด่านบุกิตบุหงา รัฐกลันตัน และ **3. ด่านชายแดนตากใบ** อำเภอตากใบ - ด่านเป็งกาลันกูโบว์ รัฐกลันตัน ซึ่งด่านชายแดนสู่ไฮงโก-ลกเป็นด่านชายแดนที่มีปริมาณการค้าสูงสุด นับว่าเป็นด่านหลักของการนำเข้า-ส่งออกระหว่างไทยและมาเลเซีย เมื่อเทียบกับอีก 2 ด่านที่เหลือ

ด่านชายแดนสู่ไฮงโก-ลก ตั้งอยู่ที่ตำบลสุไหงโก-ลก อำเภอสุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัดนราธิวาส ห่างจากอำเภอเมืองนราธิวาส ประมาณ 66 กิโลเมตร ห่างจากกรุงเทพฯ โดยทางรถไฟ 1,166 กิโลเมตร และโดยทางรถยนต์ 1,250 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับมาเลเซียด้านอำเภอปาเซมัส รัฐกลันตัน มีแม่น้ำโก-ลก กั้นเขตแดนไทย-มาเลเซีย ตั้งแต่อำเภอแว้ง จนถึงออกทะเลที่อำเภอตากใบ สภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบริมฝั่งแม่น้ำ

สำหรับด่านศุลกากรที่รับผิดชอบพื้นที่ดังกล่าว คือ ด่านศุลกากรสุไหงโก-ลก ในส่วนของมาเลเซีย คือ ด่านรันเตาปันยัง รัฐกลันตัน โดยด่านศุลกากรสุไหงโก-ลก มีขนาดพื้นที่ 61 ไร่ เป็นด่านชายแดนที่เชื่อมโยงกับชุมชนรันเตาปันยัง รัฐกลันตัน บริเวณจุดเชื่อมโยงระหว่างชุมชนชายแดน มีสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลก ทั้งทางถนน และทางรถไฟ แต่ในส่วนของทางรถไฟไม่ได้เปิดเดินรถแล้ว จากโครงการขนส่งฝั่งไทย มีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4056 ขนาด 4 ช่องจราจร เชื่อมด่านชายแดนสู่ไฮงโก-ลก สู่มืองนราธิวาส และเชื่อมต่อทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 42 สู่มืองปัตตานีและสงขลา และมีเส้นทางรถไฟ เชื่อมโยงด่านสุไหงโก-ลก - นราธิวาส - ยะลา - ปัตตานี - ชุมทางรถไฟหาดใหญ่ นอกจากนี้ ยังมีถนนเลียบชายแดน ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4057 ขนาด 4 ช่องจราจร เชื่อมโยงระหว่างด่านตากใบ - ด่านสุไหงโก-ลก - ด่านบูเก๊ะตา ส่วนฝั่งมาเลเซีย มีถนนขนาด 2 ช่องจราจร เชื่อมสู่ถนนสายเลียบชายฝั่งทะเลตะวันออกของมาเลเซีย และมีเส้นทางรถไฟสายตะวันออกเชื่อมสู่กัวลาลัมเปอร์ ไปยังสิงคโปร์ ดังนั้น ด่านสุไหงโก-ลก จึงเป็นประตูเศรษฐกิจที่เชื่อมโยงโครงการคมนาคมขนส่ง และระบบโลจิสติกส์ทางถนน และทางรถไฟในไทย และมาเลเซียที่มีโอกาสพัฒนาระหว่างพื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจชายฝั่งตะวันออกของมาเลเซียกับพื้นที่ชายแดนภาคใต้

ด้านศุลกากรสุโข-ลก จัดตั้งขึ้นโดยกฎกระทรวงการคลัง เมื่อ พ.ศ. 2474 กำหนดให้เป็นที่ยุทธการนำของเข้า หรือส่งของออก เฉพาะทางรถไฟเท่านั้น มีที่ทำการด้านฯ อยู่ที่สถานีรถไฟสุโข-ลก ต่อมา พ.ศ. 2513 รัฐบาลไทยกับมาเลเซียได้ทำความตกลงร่วมกัน สร้างสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลกแห่งที่ 1 การก่อสร้างแล้วเสร็จ และเปิดให้สัญจรไปมาเมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2516 และเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการคมนาคม และการค้า ที่ขยายตัว กรมศุลกากรจึงได้สร้างที่ทำการด้านศุลกากร ขึ้นใหม่ เมื่อวันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2516 และใช้เป็นที่ ทำการด้านฯ จนถึงปัจจุบัน โดยด้านศุลกากรสุโข-ลก เป็นที่ซึ่งนำของเข้า และส่งของออกได้ทุกประเภท รวมทั้ง ของที่ขอคืนอากรขาเข้า และของที่มีทัณฑ์บนทุกประเภท มี หน้าที่ในการจัดเก็บภาษีศุลกากร ค่าธรรมเนียมในทางศุลกากร ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสรรพสามิต แก่สินค้านำเข้าและส่งออก ตามพิกัดอัตราศุลกากร ประมวลรัษฎากร และอัตราภาษีสรรพสามิต ปฏิบัติพิธีการแก่ของที่นำเข้าส่งออก ซึ่งของต้องอากร ของยกเว้นอากร ของที่ขอคืนอากรขาเข้า และของที่มีทัณฑ์บนทุกประเภท รวมตลอดถึงการ ปฏิบัติพิธีการตรวจปล่อยสินค้าผ่านแดนที่ขนส่งทางรถไฟจากปาดังเบซาร์ ผ่านสถานี

รถไฟสุโข-ลก ไปอำเภอปาเซมัส มาเลเซีย และทำหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการลักลอบหนี ศุลกากร การหลีกเลี่ยงอากร การฝ่าฝืนข้อห้ามข้อจำกัด และความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ ให้บริการข้อมูลข่าวสารในทางราชการ ให้คำแนะนำแก่ผู้มาติดต่อสอบถาม หรือนักท่องเที่ยวอีกด้วย

พื้นที่ความรับผิดชอบของด้านศุลกากรสุโข-ลก มี 2 ส่วน คือ 1. **ด้านตรวจพรมแดน** ซึ่งตั้งอยู่เชิงสะพานโก-ลก ห่างจาก ที่ทำการด้านฯ ประมาณ 100 เมตร มีหน้าที่ตรวจค้นบุคคล และยานพาหนะที่เดินทางผ่านเข้า-ออก ระหว่างไทยกับ มาเลเซีย และเก็บอากรปากรวางสำหรับของติดตัว ผู้โดยสารที่มีมูลค่าไม่เกิน 50,000.- บาท ไม่เป็นของ ต้องห้าม หรือต้องจำกัดตามกฎหมาย และต้อง ปฏิบัติตามระเบียบ และหลักเกณฑ์การนำเข้า ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ด้านตรวจพรมแดนเปิด เวลา 05.00-21.00 น. และ 2. **ด้านตรวจบริเวณ สถานีรถไฟสุโข-ลก** ห่างจากที่ทำการด้านฯ ประมาณ 1 กิโลเมตร มีหน้าที่ตรวจค้นบุคคล ป้องกันและปราบปรามการลักลอบหนีศุลกากร

ด้านตรวจพืชสุโข-ลก ความเป็นไป

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าการปฏิบัติงานของด่านศุลกากรมุ่งเน้นไปที่การเรียกเก็บภาษี ในขณะที่บทบาทของด่านตรวจพืชมุ่งเน้นไปที่การควบคุม ป้องกัน และการจัดการไม่ให้ศัตรูพืชติดเข้ามาหรือติดออกไปจากการค้าระหว่างประเทศ หรือการเดินทางไปมาของผู้คน ด่านตรวจพืชจึงจำเป็นต้องทำงานควบคู่ไปกับด่านศุลกากร ซึ่งด่านตรวจพืชสุโข-ลก ตั้งอยู่ในอาคารสำนักงานของด่านศุลกากรสุโข-ลก ปัจจุบันมีอัตรากำลังรวม 9 อัตรา เป็นข้าราชการ 2 ราย พนักงานราชการ 3 อัตรา และจ้างเหมา 4 อัตรา ตำแหน่งหัวหน้าด่านตรวจพืช คือ เจ้าพนักงานการเกษตรอาวุโส โดยนอกเหนือจากงานหลักด้านการกักกันพืชแล้ว ยังมีภารกิจในการกำกับดูแลและควบคุมปัจจัยการผลิต และการคุ้มครองพันธุ์พืชอีกด้วย ซึ่งด่านตรวจพืชสุโข-ลก ดูแลทั้งพื้นที่ของด่านศุลกากรสุโข-ลก และด่านชายแดนบูกะตา อำเภอบึงสามพัน อีกด้วย

สินค้าพืชนำเข้าส่วนใหญ่ ได้แก่ ไม้แปรรูป แป้งและใบจากจากมาเลเซีย สำหรับสินค้าส่งออกส่วนใหญ่ ได้แก่ มะม่วง พริก และขิง โดยส่งออกไปยังมาเลเซียเช่นกัน ปริมาณการออกใบรับรองสุขอนามัยพืช ปี 2566-2568 ราวปีละ 10,000 ฉบับ มูลค่าการส่งออกอยู่ระหว่าง 1,500 - 2,000 ล้านบาท มีการตรวจสอบรับรองทุเรียนผลสดเพื่อการส่งออก ณ โรงคัดบรรจุ ซึ่งฤดูกาลผลิตที่ผ่านมา มีจำนวน 1 แห่งเท่านั้น ส่วนการนำเข้ามีการแจ้งนำเข้าผ่านด่านตรวจพืช ปีละประมาณ 1,500-2,000 shipment มูลค่าการนำเข้ารวมประมาณปีละ 350-650 ล้านบาท

รูปแบบการขนส่งผ่านด่านชายแดนสุโข-ลก เป็นการขนส่งด้วยรถบรรทุกผ่านสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลก หรือสะพานมิตรภาพ เปิดใช้ตั้งแต่ พ.ศ. 2516 มีความยาว 109.73 เมตร ความกว้าง 11.58 เมตร ลักษณะเป็นสะพานแบบคานที่มีคานรูปกล่อง ส่วนหลักของสะพานเป็นถนน 3 ช่วง ปูด้วยคอนกรีตอัดแรง แต่ละช่วงยาว 30.48 เมตร และส่วนปลายเชื่อมด้วยคอนกรีตเสริมแรง ความยาว 9.14 เมตร แบ่งเป็นพื้นถนน 7.32 เมตร และทางเดินสองข้าง ข้างละ 2.13 เมตร ดังนั้น สะพานดังกล่าว จึงค่อนข้างคับคั่งในช่วงการจราจรหนาแน่น โดยเฉพาะช่วงวันหยุด หรือนักชัตตกษ์

ผลจากความคับคั่งของสะพานแห่งนี้ 1 จึงเกิดสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลกแห่งที่ 2 ขึ้น บริเวณด่านชายแดนบูกะตา อำเภอบึงสามพัน จังหวัดนครราชสีมา กับด่านบูกิตบุหงา รัฐกลันตัน มาเลเซีย ด้านพรมแดนดังกล่าว มีขนาดพื้นที่ 49 ไร่ มีสะพานบูกะตา ซึ่งเป็นสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลก แห่งที่ 2 หรือสะพานมิตรภาพแห่งที่ 2 เชื่อมระหว่างชุมชนบูกะตา กับบ้านบูกิตบุหงา อำเภอบึงสามพันมาเลเซีย รัฐกลันตัน มาเลเซีย สะพานดังกล่าวเป็นสะพานคอนกรีต 2 ช่องจราจร ยาว 120 เมตร กว้าง 16.9 เมตร ดำเนินการก่อสร้างโดยกรมทางหลวงของไทย และกรมโยธาธิการของมาเลเซีย งบประมาณรวม 90 ล้านบาท โดยลงนามในโครงการเมื่อ พ.ศ. 2547 และสร้างแล้วเสร็จ เปิดใช้ใน พ.ศ. 2552 จุดผ่านแดนดังกล่าวเปิดเป็นจุดผ่อนปรนทางการค้า เปิดให้บริการเวลา 08.00-17.00 น. เป็นด่านชายแดนที่พัฒนาขึ้นตามข้อตกลงความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านตามกรอบแผนงานภายใต้คณะกรรมการว่าด้วยยุทธศาสตร์ร่วมสำหรับการพัฒนาพื้นที่ชายแดนไทย-มาเลเซีย และแผนงานพัฒนาเศรษฐกิจสามฝ่าย (อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย) โดยด่านบูกะตาเป็นจุดผ่านแดนที่อยู่ใกล้เคียงแนวถนนตะวันตก-ตะวันออกมากที่สุด มีบทบาทเป็นประตูเชื่อมโยงการค้ามาคมขนส่ง และระบบโลจิสติกส์ทางถนนด้านตะวันออกที่สามารถเชื่อมโยงโอกาสการพัฒนาจากพื้นที่เศรษฐกิจด้านตะวันออก และพื้นที่เศรษฐกิจตามแผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจภาคเหนือของมาเลเซียที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจของพื้นที่ด้านตะวันออกของไทยได้

ทั้งนี้ ในเดือนเมษายน 2568 ที่ผ่านมา คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบให้มีการก่อสร้างสะพานคู่ขนานกับสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลกแห่งที่ 1 และบูรณะสะพานเดิม มูลค่าโครงการรวมราว 292 ล้านบาท เป็นสะพานคอนกรีตเสริมเหล็กขนาด 2 ช่องจราจร มีรูปแบบสถาปัตยกรรมเป็นเรือกอกและ ความยาว 116 เมตร กว้าง 14 เมตร ระยะห่างระหว่างสะพานเดิม 8 เมตร โดยมีทางบริการระดับพื้นเพื่อรองรับการเดินทางของประชาชนที่อาศัยในชุมชนรถไฟบริเวณสะพานข้ามแม่น้ำฝ่งไทย และใช้เขตทางรถไฟในการก่อสร้าง กำหนดระยะเวลาก่อสร้าง รวม 36 เดือน เมื่อก่อสร้างเสร็จสะพานเดิมจะใช้สำหรับการเดินทางฝั่งขาออกจากไทย ส่วนสะพานแห่งใหม่จะใช้สำหรับการเดินทางฝั่งขาเข้าไทย

◆◆ ตากใบ-ท่าเรือ

ตากใบเป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดนราธิวาส มีพื้นที่ประมาณ 253 ตารางกิโลเมตร ทิศเหนือติดต่อกับอำเภอไทยทิวทัศน์ติดต่อกับอำเภอสุโงหงปาดี และอำเภอสุโงหงโก-ลก ทิศตะวันออกติดต่อกับมาเลเซีย ทิศตะวันตกติดต่อกับอำเภอระแงะ และอำเภอเมืองนราธิวาส จากข้อมูลของสำนักงานจังหวัดนราธิวาส และนิตยสารศิลปวัฒนธรรม กล่าวถึงความสำคัญของเมืองตากใบ โดยเมื่อเดือนมีนาคม 2452 รัฐบาลสยามและรัฐบาลอังกฤษลงนามในสนธิสัญญาอังกฤษ-สยาม ซึ่งได้ระบุให้สยามต้องยินยอมยกดินแดนมลายู ประกอบด้วย ไทรบุรี กลันตัน ตรังกานู เปอร์ลิส รามันเขตใต้ และเกาะลังกาวิ ให้แก่รัฐบาลอังกฤษ โดยอังกฤษรับจะใช้หนี้สินทั้งหมดที่รัฐเหล่านี้มีต่อสยามแทน แต่ “ตากใบ” หรือ “เจ๊ะเห” ซึ่งตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของรัฐกลันตัน กลับมาขึ้นกับฝ่ายสยาม เนื่องจากฝ่ายสยามยกประเด็นเรื่องศาสนา โดยอ้างอิง “วัดชลธาราสิ่งเห” ที่สร้างมาตั้งแต่ พ.ศ. 2403 (บางข้อมูลแจ้งว่า พ.ศ. 2416) ที่ตำบลเจ๊ะเห อำเภอตากใบ ว่าเป็นวัดสำคัญของคนในท้องถิ่นเป็นมรดกทางพุทธศาสนา ประชาชนใช้ประกอบศาสนกิจมาเป็นเวลาช้านาน ดังนั้น วัดชลธาราสิ่งเห จึงรู้จักในอีกนามหนึ่งว่า “วัดพิทักษ์แผ่นดินไทย” อังกฤษจึงกำหนดเอาแนวแม่น้ำโก-ลกเป็นเขตแดน ต่อมาได้ยกฐานะตากใบเป็นอำเภอในวันที่ 12 สิงหาคม พ.ศ. 2453

ดังนั้น ด้านชายแดนตากใบ จึงเป็นด้านชายแดนระหว่างไทยกับมาเลเซียที่จัดเป็นด่านทางน้ำ โดยต้องอาศัยเรือข้ามแม่น้ำโก-ลก ท่าเรือตากใบดังกล่าวตั้งอยู่ที่บ้านตาบา ตำบลเจ๊ะเห อยู่ห่างจากตัวอำเภอตากใบราว 5 กิโลเมตร โดยด่านฝั่งมาเลเซียคือ ด่านเป็งกาลันกูโบว์ รัฐกลันตัน ส่วนด่านฝั่งไทยคือ ด่านศุลกากรตากใบ มีขนาดพื้นที่ 36 ไร่ ปัจจุบันยังใช้แพขนานยนต์เป็นพาหนะในการบริการรถยนต์ และผู้โดยสารที่เดินทางข้ามแม่น้ำโก-ลก โครงการการขนส่งฝ่งไทยมีทูลวงแผ่นดินหมายเลข 4084 ขนาด 4 ช่องจราจรเชื่อมจากตัวเมืองนราธิวาสสู่อำเภอตากใบ ส่วนฝั่งมาเลเซีย มีถนนขนาด 2 ช่องจราจร เชื่อมจากชายแดนสู่ชุมชนเมืองขนาดเล็ก โกตาบารู ที่อยู่ห่างจากชายแดนประมาณ 15 กิโลเมตร

สำหรับด่านตรวจพืชที่รับผิดชอบพื้นที่ตามเขตศุลกากรของด่านศุลกากรตากใบ คือ ด่านตรวจพืชท่าเรือตากใบ ตั้งอยู่ภายในอาคารบริเวณด่านศุลกากรตากใบ เปิดทำการทุกวัน ระหว่างเวลา 05.00-18.00 น. การขนส่งของเข้า-ออกผ่านเขตแดนทางบกตามทางอนุมัติของด่านศุลกากรตากใบสามารถดำเนินการได้ ระหว่างเวลา 06.00-18.00 น. มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานรวม 5 อัตรา ประกอบด้วย ข้าราชการ 2 อัตรา (เจ้าพนักงานการเกษตร) พนักงานราชการ 2 อัตรา และจ้างเหมา 1 อัตรา ซึ่งมีภารกิจรับผิดชอบเช่นเดียวกับด่านตรวจพืชทุกแห่ง โดยปริมาณงานของด่านตรวจพืชตากใบ ในช่วง พ.ศ. 2567-2568 พบว่า มีมูลค่ารวมราว 4-5 แสนบาทต่อปี

อย่างไรก็ตาม ก่อนสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ด้านตรวจพืชทำเรือตากใบมีการส่งออกสินค้าเกษตรในลักษณะสินค้าติดตัวผู้โดยสาร ซึ่งเป็นการค้าขายขนาดเล็กของประชาชนบริเวณชายแดน โดยมักเป็นผลไม้สด และสินค้าอุปโภคบริโภคที่ซื้อหาเพื่อเป็นของฝาก การส่งออกในลักษณะนี้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการได้ โดยเก็บอากรปรักระวางสำหรับของที่มีมูลค่าไม่เกิน 50,000 บาท และไม่เข้าข่ายเป็นของต้องห้าม หรือของต้องจำกัดตามกฎหมาย ทั้งยังได้รับการตรวจสอบ และออกใบรับรองสุขอนามัยพืชจากด่านฯ โดยไม่ต้องจัดทำใบขนสินค้าขาออก ทำให้การค้าขายมีความคล่องตัวและเกื้อหนุนเศรษฐกิจชายแดน ต่อมาภายหลัง พ.ศ. 2564 มีการปรับระบบการส่งออกให้ต้องจัดทำใบขนสินค้าทุกกรณี และเอกสารประกอบ เช่น Form D ต้องยื่นขอที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และใช้ได้เฉพาะวันเท่านั้น ส่งผลให้การส่งออกสินค้าเกษตรในรูปแบบเดิมลดลงอย่างมาก เนื่องจากผู้ค้ารายย่อยไม่สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนที่ซับซ้อน และต้นทุนที่เพิ่มสูงขึ้น

นอกจากนี้ พื้นที่ด่านชายแดนภาคใต้เคยมีการส่งออกทุเรียนพื้นบ้าน ในลักษณะสินค้าติดตัวผู้โดยสาร โดยประชาชนในพื้นที่ซื้อเพื่อบริโภค หรือเป็นของฝาก ซึ่งเป็นการค้าขนาดเล็กที่ช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจท้องถิ่น ปัจจุบันไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากทุเรียนถูกกำหนดให้เป็นสินค้าที่อยู่ภายใต้มาตรฐานบังคับ มกษ. 9070-2566 “หลักปฏิบัติในการตรวจและรับผลทุเรียนสำหรับโรงรวบรวมและโรงคัดบรรจุ” ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 10 กรกฎาคม 2568 มาตรฐานนี้กำหนดให้โรงคัดบรรจุทุเรียนต้องได้รับใบอนุญาต และแจ้งการส่งออกผ่านระบบ TAS-License โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับคุณภาพและสร้างความเชื่อมั่นให้ผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ แต่ในทางปฏิบัติ ทุเรียนพื้นบ้านจากการค้าชายแดนไม่สามารถปฏิบัติตามมาตรฐานดังกล่าวได้ ส่งผลให้ไม่สามารถส่งออกได้ตามกฎหมาย อีกทั้ง โรงคัดบรรจุทุเรียนในพื้นที่จังหวัดนราธิวาสบางแห่งต้องย้ายฐานการคัดบรรจุไปยังจังหวัดชุมพร เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานใหม่ ส่งผลต่อการจ้างงานในพื้นที่ และอาจเพิ่มความเสี่ยงต่อการเคลื่อนย้ายศัตรูพืชระหว่างพื้นที่อีกด้วย

จากที่กล่าวมา ท่านผู้อ่านได้รับทราบความแตกต่างของสภาพการค้า และการเคลื่อนย้ายของประชาชนที่ผ่านด่านทั้งสามแห่งของจังหวัดนราธิวาส ด้านทางบกที่พร้อมต่อการขยายพื้นที่ และพัฒนาโครงสร้างรองรับการค้า และการเดินทางที่ขยายตัวขึ้น ด้านทางบกที่ยังคงอยู่ในลักษณะของการพัฒนาแบบค่อยเป็นค่อยไปท่ามกลางสถานการณ์ความมั่นคงภายใน และด้านทางน้ำที่ระดมทุนเองเพื่อเป็นช่องทางการค้าชายแดนระหว่างประชาชนทั้งสองประเทศ

ด้วยระบบการค้าระหว่างประเทศ และระเบียบของทางราชการ อาจแบ่งแยกขั้นตอนการดำเนินการต่าง ๆ ให้ความซับซ้อนมากขึ้น แต่ในความเป็นจริงแล้ว ความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนทั้งสองพื้นที่ไม่ได้ซับซ้อนแต่อย่างใด เพราะเครือข่ายของประชาชนทั้งสองฝั่งแม่น้ำโก-ลก ยังมีอยู่จริง ไม่สามารถตัดขาดจากกันได้ ศัตรูพืชก็เช่นกัน คงไม่สามารถแยกแยะได้ว่าตัวเองอยู่ในประเทศใด

(ขอบคุณ : https://www.silpa-mag.com/history/article_139109 ,สำนักงานจังหวัดนราธิวาส ด้านศุลกากรสุโข-ลก, ด้านศุลกากรตากใบ, ด้านตรวจพืชสุโข-ลก, ด้านตรวจพืชทำเรือตากใบ/ข้อมูล-ภาพ)

คำถามฉีกข้อ

พบกับใหม่ฉบับหน้า
สวัสดี...อีกคน

กองบรรณาธิการจดหมายข่าวพลีบุฯ
กรมวิชาการเกษตร จตุจักร กรุงเทพฯ 10900

E-mail ang.moac@gmail.com

การผลิตเมล็ดพันธุ์ ถั่วเหลือง พันธุ์ กวก. เชียงใหม่ 60

ประเทศไทยมีความต้องการใช้ถั่วเหลืองภายในประเทศในปี 2567 เท่ากับ 3.89 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่าการนำเข้า 68,470 ล้านบาท โดยมีปริมาณเพิ่มขึ้นจากปี 2566 เท่ากับ 3.30 ล้านตัน คิดเป็นร้อยละ 17.88 สะท้อนความต้องการถั่วเหลืองที่เพิ่มสูงขึ้นในอุตสาหกรรมสกัดน้ำมัน ผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ และแปรรูปอาหาร อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยสามารถผลิตถั่วเหลืองภายในประเทศได้เพียง 16,346 ตัน จากพื้นที่เพาะปลูกถั่วเหลืองในปี 2567 จำนวนทั้งสิ้น 62,722 ไร่ ลดลงจากปี 2566 (66,121 ไร่) คิดเป็นร้อยละ 5.14 โดยจำนวนพื้นที่เพาะปลูกถั่วเหลืองมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องทุกปี สาเหตุสำคัญมาจากเกษตรกรขาดแรงจูงใจในการปลูก การขาดแคลนเมล็ดพันธุ์คุณภาพดี ต้นทุนการผลิตสูง การกระจายของเมล็ดพันธุ์ดีไม่ทั่วถึง ผลตอบแทนต่อไร่ต่ำ แม้ว่าราคาขายผลผลิตถั่วเหลืองจะปรับตัวสูงขึ้นในช่วง แต่ปัจจัยการผลิตยังคงมีราคาสูง เช่น ปุ๋ยเคมี สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ค่าแรงงานในการปลูกและเก็บเกี่ยว เกษตรกรจึงปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่นที่ให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า เช่น ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ข้าวโพดหวาน อ้อยโรงงาน และบางส่วนปล่อยพื้นที่ว่างเปล่า สถานการณ์ดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงความท้าทายในการพึ่งพาการผลิตถั่วเหลืองภายในประเทศ และความจำเป็นในการกำหนดมาตรการส่งเสริมการผลิต เช่น การพัฒนาการผลิตเมล็ดพันธุ์คุณภาพสูง การลดต้นทุนการผลิต และการสร้างแรงจูงใจแก่เกษตรกร เพื่อยกระดับความมั่นคงด้านวัตถุดิบในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องอย่างยั่งยืน

เมล็ดพันธุ์เป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญในการเพิ่มพื้นที่ปลูกถั่วเหลือง เมล็ดพันธุ์ที่เกษตรกรนำไปใช้เพาะปลูก ส่วนหนึ่งมาจากหน่วยงานของกรมวิชาการเกษตร ซึ่งไม่สามารถรองรับปริมาณความต้องการใช้เมล็ดพันธุ์ได้ทั้งหมดด้วย ข้อจำกัดด้านงบประมาณ สัดส่วนกำลังการผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองระหว่างภาครัฐ : สถาบันเกษตรกร : เอกชน เท่ากับ 57 : 43 : 0 โดยกรมวิชาการเกษตรดำเนินการผลิตเมล็ดพันธุ์ชั้นพันธุ์คัด หลัก ขยาย เพื่อส่งมอบไปยังศูนย์วิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์พืช ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร (กองขยายพันธุ์พืช ศูนย์ผลิตเมล็ดพันธุ์ชุมชน กลุ่มวิสาหกิจชุมชน และเกษตรกรแปลงใหญ่) กรมส่งเสริมสหกรณ์ (สหกรณ์การเกษตร นิคมสหกรณ์) ภาค เอกชนพันธมิตร และกลุ่มเกษตรกรเครือข่าย เพื่อใช้ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ชั้นพันธุ์จำหน่าย โครงสร้างการผลิตเมล็ดพันธุ์ ดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการเสริมบทบาทของสถาบันเกษตรกร และภาคเอกชน เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตเมล็ดพันธุ์คุณภาพดีให้เพียงพอต่อความต้องการ และสนับสนุนการขยายพื้นที่ปลูกถั่วเหลืองแบบครบวงจร

การผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองสามารถผลิตได้ 2 ฤดู คือ 1 ช่วงฤดูแล้งในสภาพนา (ระหว่างเดือนธันวาคม-มีนาคม) สามารถปลูกแบบไม่ไถพรวนดินได้ ควรขุดร่องระบายน้ำ กว้างประมาณ 30 เซนติเมตร ขนาดของแปลงนา กว้าง 3-5 เมตร หรือขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่ และ 2 ช่วงปลายฤดูฝนในสภาพไร่ (ระหว่างเดือนสิงหาคม-พฤศจิกายน) อาศัย น้ำฝน สามารถไถดะ และไถแปรให้ดินร่วนซุย ใช้ระยะระหว่างแถว 50 เซนติเมตร และระหว่างต้น 20 เซนติเมตร จำนวน 2-3 ต้นต่อหลุม เตรียมเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง อัตรา 15-18 กิโลกรัมต่อไร่ คลุกด้วยปุ๋ยชีวภาพไรโซเบียมสำหรับ ถั่วเหลือง อัตรา 200 กรัม (1 ถุง) และคลุกเมล็ดพันธุ์ด้วยสารเมทาแลกซิล 35% DS อัตรา 80 กรัม ก่อนปลูก เพื่อ ป้องกันโรครากเน่าโคนเน่า ปลูกโดยการหยอดเมล็ดเป็นแถว ระยะห่างระหว่างแถว 50 เซนติเมตร ระยะห่างระหว่าง ต้น 20 เซนติเมตร จำนวน 3-5 เมล็ดต่อหลุม หรืออาจใช้วิธีกระทุ้งหลุมหยอดเมล็ด หรือใช้เครื่องหยอดเมล็ดพันธุ์ จากนั้นให้น้ำตามร่อง และพ่นด้วยสารเคมีควบคุมวัชพืชก่อนงอก เช่น อะลาคลอร์ 48% EC อัตรา 40 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หลังปลูกทันทีในขณะที่ดินยังมีความชื้น

การผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองในสภาพนาในฤดูแล้ง

สภาพไร่ในปลายฤดูฝน

เมื่อเข้าสู่สัปดาห์ที่ 2 (อายุ 8-14 วัน) ต้นกล้าอยู่ในระยะใบเลี้ยง และเจริญเติบโตทางข้อใบ ควรให้น้ำตามร่อง และพ่นสารไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร เพื่อป้องกันกำจัดหนอนแมลงวันเจาะลำต้น ซึ่ง อาจทำให้ต้นถั่วเหลืองแคระแกร็น และให้ผลผลิตต่ำได้

สัปดาห์ที่ 3 เมื่อต้นถั่วเหลืองมีอายุ 15-21 วัน อยู่ในระยะเจริญเติบโตทางข้อใบและลำต้น ให้ทำการคัดพันธุ์ปน ในระยะต้นกล้า โดยต้นกล้าถั่วเหลืองพันธุ์ กวก. เชียงใหม่ 60 จะมีลำต้นเป็นสีเขียว หากพบลำต้นสีอื่น ๆ เช่น สีม่วง ซึ่งถือว่าเป็นพันธุ์ปน ให้ทำการถอนทิ้ง ในการตรวจแปลงจึงควรมีไม้ไผ่เรียวยาวเล็ก ยาวประมาณ 1 เมตร เดินถือเข้าไป ตรวจแปลง และคัดพันธุ์ปน โดยใช้ปลายไม้เขี่ยดูต้นอ่อน หรือสีดอกของถั่วเหลือง จะช่วยให้เห็นลักษณะสีได้ชัดเจน รวดเร็ว และสะดวกในการถอนทิ้ง จากนั้นให้พ่นสารโพรเมทาเพนเพื่อกำจัดวัชพืชใบกว้าง หรือสารฟลูเอซิฟอบ-พี-บิวทิล เพื่อกำจัดวัชพืชใบแคบตามร่องแปลงถั่วเหลือง และพ่นสารไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร เพื่อป้องกันกำจัดหนอนแมลงวันเจาะลำต้น

ลำต้นถั่วเหลืองที่มีหนอนแมลงวันเจาะลำต้น

การคัดพันธุ์ป่นในระยะต้นกล้า

เมื่อต้นถั่วเหลืองมีอายุ 22-28 วัน หรือก่อนออกดอก ให้ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 12-24-12 หรือ สูตร 15-15-15 อัตรา 25 กิโลกรัมต่อไร่ กลบปุ๋ยลงดิน หรือพูนโคนต้นถั่วเหลือง และให้น้ำตามร่อง เมื่อต้นถั่วเหลืองอยู่ในระยะเริ่มออกดอก ร้อยละ 50 (อายุ 29-35 วัน) ให้ทำการคัดพันธุ์ป่นระยะออกดอก ต้นกล้าถั่วเหลืองพันธุ์ กวก. เชียงใหม่ 60 จะมีดอกเป็นสีขาว หากพบดอกสีอื่น ๆ เช่น สีม่วง ซึ่งถือว่าเป็นพันธุ์ป่น ให้ทำการถอนทิ้ง จากนั้นพ่นสารป้องกันกำจัดแมลงหริ่วขาวยาสูบ เช่น ไตรอะโซฟอส คาร์โบซัลแฟน หรืออะเซตามิพริด และพ่นซ้ำอีกครั้งในระยะเริ่มติดฝัก (อายุ 43-49 วัน) เพื่อป้องกันโรคใบด่างในถั่วเหลืองซึ่งมีแมลงหริ่วขาวยาสูบเป็นพาหะ หากพบการระบาดของหนอนกระตุ้ฝัก ให้พ่นสารแลมด้า-ไซฮาโลทริน อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือไตรอะโซฟอส 40% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร การปลูกถั่วเหลืองในฤดูแล้งอาจกระทบผลผลิต แต่การใช้สารบราสซิโนสเตียรอยด์ ชนิด 24-Epibrassinolide (EBL) 0.15% SP อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร (หรือ 40 กรัมต่อไร่) พ่นช่วงออกดอกถึงติดฝัก จะช่วยกระตุ้นการเจริญเติบโต และเพิ่มคุณภาพเมล็ดพันธุ์ สารนี้ช่วยพัฒนาการงอกและการสร้างคลอโรพลาสต์ในถั่วเหลืองได้ดีขึ้น ทำให้เหมาะกับการผลิตเมล็ดพันธุ์ในสภาพอากาศแห้งแล้ง เพื่อเพิ่มอัตราการงอก และความสมบูรณ์ของเมล็ดพันธุ์

เมื่อถึงระยะเริ่มติดเมล็ด (อายุ 57-63 วัน) ให้พ่นสารคาร์เบนดาซิม 50% WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร เพื่อป้องกันโรคเมล็ดสีม่วงที่เกิดจากเชื้อรา *Cercospora kikuchii* ซึ่งเป็นโรคที่ติดไปกับเมล็ดพันธุ์ นอกจากนี้มีคำแนะนำการใช้จุลินทรีย์ปฏิปักษ์ *Bacillus subtilis* สายพันธุ์ PSL 49 ใช้ควบคุมโรคสำคัญในเมล็ดพันธุ์ ถั่วเหลือง เช่น โรคเมล็ดสีม่วง และเมล็ดเน่า โดยผสมชีวภัณฑ์กับน้ำ อัตรา 40-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร แล้วพ่นทุก 5-7 วัน โดยฉีดพ่นในช่วงเย็นที่แดดเริ่ม หรือคลุกชีวภัณฑ์กับเมล็ดพันธุ์ก่อนปลูก เพื่อให้มีประสิทธิภาพป้องกันโรคได้ดีที่สุด ช่วยลดการใช้สารเคมี และเพิ่มผลผลิตได้

ลักษณะดอกสีขาวของถั่วเหลืองพันธุ์ กวก. เชียงใหม่ 60 และพันธุ์ป่นที่มีดอกสีม่วง

การถอนพันธุ์ป่นที่มีลำต้นสีม่วงออกจากแปลง

เมื่อต้นถั่วเหลือง อายุ 64-70 วัน ในระยะเมล็ดพัฒนาเต็มที่ ให้คัดพันธุ์ป่นในระยะติดฝัก โดยพันธุ์ กวก. เชียงใหม่ 60 มีลักษณะลำต้นกิ่งทอดยอดและแตกกิ่งน้อย ฝักแก่สีน้ำตาลเข้ม หากพบสีฝัก สีขนบนฝัก และทรงต้นที่แตกต่างจากพันธุ์ กวก. เชียงใหม่ 60 ให้ทำการถอนทิ้ง จากนั้นให้พ่นสารป้องกันโรคเมล็ดสีม่วงซ้ำอีกครั้ง ด้วยสารคาร์เบนดาซิม 50% WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร และให้น้ำตามร่องจนถึงระยะเริ่มสุกแก่

เมื่อต้นถั่วเหลืองถึงระยะสุกแก่เต็มที่ (อายุ 78-84 วัน) ให้งดการให้น้ำ สังเกตจากฝักและใบจะเริ่มเปลี่ยนเป็นสีเหลือง-น้ำตาล รอจนถึงระยะเก็บเกี่ยว (อายุ 85-91 วัน) เมื่อใบร่วง ฝักแก่เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลร้อยละ 95 ของจำนวนฝักทั้งหมด จึงทำการเก็บเกี่ยวโดยใช้คนเกี่ยวรวมกอง และนวดเมล็ดด้วยเครื่องนวดที่ความเร็วรอบ 350-400 รอบ/นาที หรือใช้รถเกี่ยวนวดที่มีหัวเกี่ยวสำหรับเกี่ยวถั่วเหลือง

เมล็ดถั่วเหลืองที่เป็นโรคเมล็ดสีม่วงที่เกิดจากเชื้อรา *Cercospora kikuchi*

ดำเนินการปรับปรุงสภาพเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง โดยการนำเมล็ดจากเครื่องนวดมาตากแดดเพื่อลดความชื้นให้เหลือประมาณร้อยละ 10-12 จากนั้นนำเมล็ดไปคัดแยกและทำความสะอาด ด้วยเครื่องคัดแยกแบบตะแกรงและแรงลม (air-screen cleaner) สุ่มตัวอย่างเมล็ดหลังปรับปรุงสภาพฯ จำนวน 1 กิโลกรัมต่อตัวอย่าง ส่งห้องปฏิบัติการตรวจสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์ เพื่อตรวจสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์ ได้แก่ ความชื้น ความงอก และความแข็งแรง โดยวิธีการเร่งอายุ (Accelerated aging test, AA Test) ตามวิธีทดสอบของสมาคมทดสอบเมล็ดพันธุ์นานาชาติ (International Seed Testing Association: ISTA) หากผลการตรวจสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์ผ่านมาตรฐานขั้นพันธุ์ให้นำเมล็ดพันธุ์ชุดนั้นไปทำการคัดแยกเมล็ดพันธุ์คุณภาพต่ำ หรือโรคติดมากับเมล็ดพันธุ์ ได้แก่ เมล็ดเหี่ยว เมล็ดย่น เมล็ดเขียว เมล็ดม่วง และเมล็ดที่เป็นโรค หรือเน่าเสีย ด้วยการคัดมืออีกครั้ง หลังจากคัดมือเรียบร้อยแล้ว จึงนำเมล็ดพันธุ์มาบรรจุกระสอบขนาด 30 กิโลกรัมต่อกระสอบ แล้วดำเนินการตั้งสต็อกเมล็ดพันธุ์และเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 20 ± 5 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 40-60 เปอร์เซ็นต์ สามารถเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองได้ประมาณ 1 ปี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความงอกและความแข็งแรงเริ่มต้นของเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองในแต่ละล็อต

การตรวจสอบความงอกของเมล็ดพันธุ์

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยคณะอนุกรรมการพัฒนาการผลิตถั่วเหลืองจึงได้จัดทำยุทธศาสตร์ถั่วเหลืองและความมั่นคงทางด้านอาหารระยะเวลา 20 ปี (พ.ศ. 2561-2579) เพื่อเพิ่มพื้นที่ปลูกถั่วเหลืองเป็น 2.5 ล้านไร่ ในปี 2579 และมุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้า โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีศักยภาพในรูปแบบการเกษตรแปลงใหญ่และพื้นที่ปลูกหลังนา อีกทั้งยังสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ตามข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรีที่จะพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการเกษตรและอาหารของโลก (Agriculture and Food Hub) ดังนั้นจึงมีความต้องการใช้เมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองคุณภาพดีในปริมาณมากขึ้น และต้องพึ่งพาการผลิตเมล็ดพันธุ์จากภาครัฐเป็นหลัก กรมวิชาการเกษตรเป็นหน่วยงานหลักที่ผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองขั้นพันธุ์คัด หลัก ขยาย และจำหน่าย แต่ปริมาณเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองขั้นพันธุ์จำหน่ายที่ผลิตได้ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้ของเกษตรกร จึงมีความจำเป็นที่จะต้องผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองขั้นพันธุ์จำหน่ายให้มากขึ้น โดยการพัฒนาและขยายเครือข่ายกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองขั้นพันธุ์จำหน่ายในแหล่งปลูกถั่วเหลืองที่สำคัญ โดยเฉพาะพื้นที่จังหวัดทางภาคเหนือที่มีสภาพอากาศเหมาะสมต่อการปลูกถั่วเหลือง เช่น เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน และพะเยา เพื่อให้มีปริมาณเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองขั้นพันธุ์จำหน่ายที่มีคุณภาพดีตรงตามมาตรฐานขั้นพันธุ์เพิ่มมากขึ้น และรองรับพื้นที่ปลูกถั่วเหลืองของเกษตรกร

การพัฒนาและขยายเครือข่ายเกษตรกรผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองชั้นพันธุ์จำหน่าย จากกลุ่มเกษตรกร วิชากิจชุมชน และสหกรณ์การเกษตร เป็นการบูรณาการความร่วมมือระหว่างกรมวิชาการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร และกรมส่งเสริมสหกรณ์ เพื่อพัฒนาเครือข่ายผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองชั้นพันธุ์จำหน่ายที่มีคุณภาพอย่างเป็นระบบและครบวงจร ภายใต้หลักการ “ตลาดนำ นวัตกรรมเสริม เพิ่มรายได้” ให้กับเครือข่ายกลุ่มเกษตรกร โดยการดำเนินงานวิจัยอย่างต่อเนื่องภายใต้โครงการวิจัยที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (องค์การมหาชน) (สวก.) และเงินรายได้การดำเนินงานวิจัยด้านการเกษตร กรมวิชาการเกษตร ได้แก่ โครงการวิจัยการพัฒนาและขยายเครือข่ายผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลือง (สกสว. ปี 2565-2567) โครงการพัฒนาศักยภาพการผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองและถั่วเขียวคุณภาพดีสู่ตลาดเชิงพาณิชย์ (สวก. ปี 2567-2569) โครงการวิจัยและพัฒนาการผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองและการผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองพันธุ์ดีอย่างเร่งด่วนให้เพียงพอต่อความต้องการใช้ภายในประเทศ (เงินรายได้ฯ ปี 2567-2568) โครงการผลิตเมล็ดพันธุ์พืชตระกูลถั่วเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตและยกระดับเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน (Appropriate Technology สวก. ปี 2568-2569) ดำเนินงานวิจัยโดยเริ่มจากการสัมภาษณ์กลุ่มเกษตรกรที่มีศักยภาพในการผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองชั้นพันธุ์จำหน่ายในเรื่องประสบการณ์ปลูกถั่วเหลืองของเกษตรกร ความพร้อม และความตั้งใจของเกษตรกร ความพร้อมด้านเครื่องมือเครื่องจักรในการผลิตเมล็ดพันธุ์ เช่น ลานตาก เครื่องคัดแยกเมล็ดดีเมล็ดเสีย รวมทั้งสอบถามข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคม ปัญหาอุปสรรคในการปลูกถั่วเหลือง เพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกกลุ่มเกษตรกรเป้าหมาย จากนั้นจึงดำเนินการฝึกอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองชั้นพันธุ์จำหน่ายของกรมวิชาการเกษตร ให้กับเกษตรกร ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย การเลือกพื้นที่และฤดูปลูก การเตรียมดินและการปลูก การให้น้ำและการใส่ปุ๋ย การป้องกันกำจัดวัชพืช การป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูพืชที่สำคัญ การตรวจสอบพันธุ์ปน การเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยว การปรับปรุงสภาพเมล็ดพันธุ์ และวิธีการตรวจสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองอย่างง่าย เพื่อให้เกษตรกรสามารถผลิตเมล็ดพันธุ์ไว้ใช้เอง หรือจำหน่ายให้กับเกษตรกรในท้องถิ่น ยกเว้นเกษตรกรจากผู้ผลิตถั่วเหลือง (grain) เป็นผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ (seed) ผู้การเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรได้อย่างยั่งยืน

ประเทศไทยมีความต้องการใช้ถั่วเหลืองสูงมาก แต่กำลังผลิตในประเทศยังต่ำ เนื่องจากปัญหาการขาดแคลนเมล็ดพันธุ์คุณภาพดี ต้นทุนการผลิตสูง และเกษตรกรขาดแรงจูงใจ ส่งผลให้ต้องนำเข้าถั่วเหลืองจำนวนมากทุกปี การผลิตเมล็ดพันธุ์ถั่วเหลืองพันธุ์ กวก. เชียงใหม่ 60 จึงมีความสำคัญต่อการเพิ่มพื้นที่ปลูกถั่วเหลืองภายในประเทศ โดยใช้เทคโนโลยีการผลิตเมล็ดพันธุ์ที่ถูกต้อง เพื่อให้ได้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน อย่างไรก็ตาม กำลังการผลิตเมล็ดพันธุ์จากภาครัฐยังไม่เพียงพอ จึงจำเป็นต้องเสริมบทบาทสถาบันเกษตรกร และภาคเอกชน รวมถึงการขยายเครือข่ายผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์ในพื้นที่ศักยภาพ เพื่อแก้ปัญหาขาดแคลนเมล็ดพันธุ์ได้อย่างยั่งยืน มีเมล็ดพันธุ์เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร สนับสนุนการเพิ่มพื้นที่ปลูกถั่วเหลือง ส่งผลให้มีเมล็ดถั่วเหลืองหมุนเวียนในระบบอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้น ลดการนำเข้าถั่วเหลืองจากต่างประเทศ และก่อให้เกิดความมั่นคงทางอาหารของประเทศ

ขอบคุณด้วยคน
กองบรรณาธิการ

เกษตรไทยก้าวสู่นาคต ด้วยศาสตร์พระราช

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จัดงาน **เกษตรไทยก้าวสู่นาคต ด้วยศาสตร์พระราช** เพื่อเผยแพร่การดำเนินงานตามศาสตร์พระราช หลักเศรษฐกิจพอเพียง และโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมทั้งเพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร และน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง โดยจัดขึ้นเมื่อวันที่ 4-7 ธันวาคม พ.ศ. 2568 ณ พิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จังหวัดปทุมธานี

1 กระถอง 5 เรื่องราว

แนวคิดในการจัดงาน คือ 1 กระถอง 5 เรื่องราว ประกอบด้วย **หยดน้ำ** ต้นน้ำพระราชปณิธาน “หยดน้ำแรกจากพระราชดำริ” **สายน้ำ** สายธารพระปัญญา การกักเก็บ และจัดการน้ำ จากหยดน้ำรวมเป็นสายน้ำด้วยพระอัจฉริยภาพ **ธารชีวิต** ธารแห่งชีวิต น้ำหล่อเลี้ยงเกษตรกร และผู้คน สายน้ำไหลรินหล่อเลี้ยงชีวิตคนไทย **มหานคร** มหานครแห่งความยั่งยืน สืบสานตามรอยพ่อ และ **ธารนิรันดร์** “น้ำในความทรงจำ” สายน้ำพระบารมีไหลรินไม่สิ้นสุด โดยถ่ายทอดการพัฒนาจากต้นน้ำแห่งพระราชดำริ สู่ระบบชลประทานแห่งชีวิตที่หล่อเลี้ยงผืนดินไทย ผ่านเกษตรกรรม ปศุสัตว์ และประมง ก่อเกิดความอุดมสมบูรณ์ และความยั่งยืนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง สืบสานสู่เกษตรสมัยใหม่ ที่ผสมผสานนวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่ออนาคตของเกษตรกรไทย

ใต้ร่มพระบารมีของพ่อ...สานต่อพืชพันธุ์ดีคู่แผ่นดิน

โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริกว่า 5,000 โครงการของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ล้วนมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์สุขของพสกนิกรชาวไทย ทั้งนี้หมายรวมถึงเกษตรทฤษฎีใหม่ และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่เกษตรกร และประชาชนต่างนำมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต งานวิจัยของกรมวิชาการเกษตรด้านหนึ่ง คือ การพัฒนาพันธุ์พืชเพื่อให้ได้พืชพันธุ์ดี มีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ โดยน้อมนำศาสตร์พระราช มาใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้มีความยั่งยืน

กรมวิชาการเกษตร จัดนิทรรศการ **ได้รับพระบารมีของพ่อ...สานต่อพืชพันธุ์ดีคู่แผ่นดิน** นำพืชพันธุ์ใหม่ ที่ได้รับการรับรองเป็น “พันธุ์แนะนำ” ประจำปี 2568 จำนวน 10 สายพันธุ์ มาแสดงดังนี้

กล้วยไม้ดินโบหมากสยาม สิริรินธร (ชื่อเดิม กล้วยไม้ดิน โบหมากพันธุ์ กวก. เชียงราย 1)

กล้วยไม้ดินโบหมากพันธุ์ กวก. เชียงราย 2

ดาหลาพันธุ์ กวก. ตรัง 6

ชาพันธุ์ กวก. เชียงใหม่ 1

โกโก้พันธุ์ กวก. ชุมพร 2

โกโก้พันธุ์ กวก. ชุมพร 3

มะขามป้อมพันธุ์ กวก. ตรัง 1

ฮ้อยพันธุ์ กวก. นครสวรรค์ 2

ถั่วเหลืองฝักสดพันธุ์ กวก. เชียงใหม่ 8

ถั่วเหลืองพันธุ์ กวก. เชียงใหม่ 9

ได้รับพระบารมีของพ่อ...สานต่อเป็นศุภนิยของแม่

นำเสนอความเป็นมาของศูนย์พัฒนาการเกษตรภูสิงห์อันเนื่องมาจากพระราชดำริ กรมวิชาการเกษตร ซึ่งมี จุดเริ่มต้นจากพระราชดำริของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2537 ครั้นเสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมราษฎร ณ กิ่งอำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ความว่า “...ให้ส่วน ราชการต่าง ๆ ร่วมกันพิจารณาจัดตั้งศูนย์พัฒนาการเกษตรแบบเบ็ดเสร็จขึ้น เพื่อช่วยเหลือราษฎรในบริเวณนี้ โดยให้ ดำเนินงานในลักษณะเช่นเดียวกับศูนย์ศึกษาการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริ...” นับจากวันนั้น กรมวิชาการเกษตร ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิจัย และพัฒนาด้านพืชอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ได้พันธุ์พืชที่ดี สนับสนุนเกษตรกรในการทำ เกษตรทฤษฎีใหม่ และนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปฏิบัติ ซึ่งเป็นการสนองพระราช- ดำริในการช่วยเหลือเกษตรกร และประชาชนในพื้นที่ให้มีความมั่นคง

ภายในงานมีนิทรรศการจากหน่วยงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวนมากที่แสดงให้เห็นถึงพระราชกรณียกิจ พระมหากรุณาธิคุณของพระบาท- สมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร และ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ที่ทรงเมตตาต่อพสกนิกรของพระองค์

ข้อมูล/ภาพประกอบ : กองประสานงาน โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

กรมวิชาการเกษตร จัด 3 แคมเปญใหญ่ มอบสุขส่งท้ายปีเก่า ต้อนรับปีใหม่

จากโต๊ะบอกลงบับส่งท้ายปีเก่า เตรียมพร้อมเข้าสู่ปีเก่า มาพร้อมกับของขวัญสุดพิเศษที่กรมวิชาการเกษตรตั้งใจมอบให้เกษตรกร และประชาชนในช่วงเทศกาลแห่งความสุขส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ โดย 46 หน่วยงานในสังกัดทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ร่วมกันจัดกิจกรรม “มอบของขวัญให้เกษตรกรไทย จากใจกรมวิชาการเกษตร” ซึ่งเป็นการจัดงานภายใต้โครงการ “ส่งความสุขปีใหม่ มอบให้เกษตรกร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประจำปี พ.ศ. 2569”

กิจกรรมแรก เอาใจเกษตรกร ด้วยการมอบพืชพันธุ์ดี และปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพ ได้แก่ ทุเรียน มะนาว มะพร้าว เมล็ดพันธุ์ และท่อนพันธุ์พืชสวน และพืชไร่ ปุ๋ยหมักเติมอากาศ แหนแดง และชีวภัณฑ์ เพื่อสนับสนุนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับมอบผลิตภัณฑ์แปรรูปจากสมุนไพร เช่น ชาใบมะขาม และยาหม่องสมุนไพร เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรไปพร้อมกับส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากสมุนไพรไทย

กิจกรรมที่ 2 เอาใจสายเที่ยว โดยเปิดสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ด้านการเกษตร และศูนย์เรียนรู้การผลิตพืชตามแนวพระราชดำริทฤษฎีใหม่ ให้เข้าชมฟรี สัมผัสกับทัศนียภาพที่สวยงาม และความหลากหลายของพรรณไม้ ร่วมไปกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้บริการที่ฟรีราคาพิเศษ รองรับนักท่องเที่ยวได้สูงสุด 100 คนต่อวัน รวมทั้งยังเปิดให้บริการลานกางเต็นท์ฟรี เหมาะสำหรับสายซิลลี่ที่อยากใช้ชีวิตช่วงวันหยุดยาว ๆ ไปจิบชา กาแฟ ชมวิวท่ามกลางธรรมชาติ และสูดอากาศบริสุทธิ์ให้เต็มปอด

กิจกรรมที่ 3 เอาใจสายชอป สายชิม และสายกิน โดยเปิดตลาดนัดชุมชน ภายในหน่วยงาน 5 แห่ง ได้แก่ ศูนย์วิจัยพืชสวนเชียงราย ศูนย์วิจัยพืชสวนศรีสะเกษ ศูนย์วิจัยเกษตรหลวงเชียงใหม่ (ขุนวาง และแม่จอนหลวง) และศูนย์วิจัยเกษตรที่สูงเพชรบูรณ์ เพื่อเปิดโอกาสให้เกษตรกรนำผลผลิตผัก ผลไม้ และผลิตภัณฑ์แปรรูปมาจำหน่ายในราคาย่อมเยา เป็นการสร้างรายได้ และกระตุ้นเศรษฐกิจในชุมชน

ทั้ง 3 กิจกรรมที่กรมวิชาการเกษตรจัดขึ้นเพื่อมอบเป็นของขวัญปีใหม่นี้ หวังว่าจะทำให้ผู้ที่ใช้บริการได้เต็มพลังเพื่อเปิดรับสิ่งดี ๆ ในปีหน้าได้อย่างเต็มที่ อย่างไรก็ตาม อย่างไม่รู้ตัวว่า จุดหมายปลายทางของการเก็บกระเป๋าเพื่อเดินทางไปพักผ่อน ในช่วงวันหยุดนี้จะเป็นที่ใดก็ตาม ขอให้การเดินทางของทุกท่าน เต็มเต็มไปด้วยความสุข และความทรงจำที่ดี ทั้งสิ่งไม่มีไว้กับปีเก่า แล้วเริ่มต้นใหม่ในปีใหม่พร้อม ๆ กัน

พบกับใหม่ฉบับหน้า
ussนาริการ

ผลิใบ ก้าวข้ามการวิจัยและ พัฒนาการเกษตร

วัตถุประสงค์

- เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัย และผลการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกรมวิชาการเกษตร
- เพื่อเป็นสื่อกลางสำหรับนักวิจัยกับผู้บริหาร นักวิจัยกับนักวิจัย และนักวิจัยกับผู้สนใจการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน
- เพื่อเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น อันจะเป็นตัวอย่างหรือเป็นพื้นฐานการวิจัยขั้นสูงต่อไป

ที่ปรึกษา : รพีภัทร์ จันทรศรีวงศ์ วิลาวัลย์ ไคร้ครวญ ปริญญาขุ ทิพย์ะวัฒน์ ศศิญา ปานต้น
ขนาดลย์ สัตถนภิการ

บรรณาธิการ : พนาธิณี เสริทวิกุล

กองบรรณาธิการ : อังคณา สุวรรณกฎ จินตนิกันต์ งามสุภรา มธุรส วงษ์ภักดิ์ จันระวี จิตรสมาน

ช่างภาพ : กัญญาณัฐ ไร่แดง

ช่างศิลป์ : มณฑา แลมเงิน กฤษญา ดาวเรือง จตุรภักดิ์ คงสถาน วรสมณิ ปองกา

จัดส่ง : วิไลวรรณ ศรีพันธ์ ประภัสสร จันตุ

สำนักงาน : กรมวิชาการเกษตร ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ : 0 2561 2825 โทรสาร : 0 2579 4406 E-mail : prdoa55@gmail.com

พิมพ์ที่ : ทรูเบิ้ล ครีเอทีฟ โทรศัพท์ : 0 2047 6778